

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

Remedium tutius siue consilius dandum] penite[n]ti qualiter pficere
debeat penitentiam sibi iniuncta[m] & que penite[n]tia debeat sibi dari
securior.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

FO.

satisfactiō remittit pena nisi
ad sit gratia, Talis ḡ dimissa
culpa puniet in inferno pena
īfinita, nō p̄t cōmutatō fini
te ī infinitū, s̄z q̄ debitor ē pe
ne īfinite, exq̄ n̄ soluit penā fi
nitā sub d̄dictiōe q̄ debuit, sic
p̄dēs p̄uilegiū cleri incidit d̄
foro meriti ad forū sanguīs,
sic q̄ declinat forū ecclie inci
dēs ī mortale ad forū iusticie
exterminatis inuenit penam
etnā, Hoc qđ dīc Pe, videt
intelligēdū de eo q̄ pniam in
īnūcta non hñtem effectū de
relictū factaz in mortali scito
ab eo, vel de q̄ dubitatbat p̄tē
nit iterare, v̄l etiā cū credit v̄l
dubitat se debere itare ex ne
gligētia dimittit, et ex labore
recusans hic et in purgatorio
facere emēdā dō, S̄z si qs di
mittit iteratiō tal pn̄ie ex im
possibilitate, q̄r ei deficit t̄ps
v̄l credit se eā fecisse in statu
gr̄e, v̄l si fuerit ī mortali cog
nito ab eo, vel etiā si scit se eā
fecisse ī mortali iterare facit p
alii quē credit bonū, v̄l etiā si
nec p̄ se n̄ p̄ alii iterat credit
sibi sufficere ad salutē q̄ ipse
uit sibi īnūcta, intendēs q̄ h
min⁹ fecit satisfacere ī purga
torio, et sic deo facere emēdā p
h̄mōi omissiō talis nō dam
natur, Unde et ipse Pe, dicit

XXIX.

dist, xlv, q, ii, q̄ q̄ facit pniam
īnūcta ī mortali p̄ se p̄ tāto
nō tenet iterare, q̄r p̄t in pur
gatorio satisfacere, Et si dicit
q̄ videt īcōueniēs q̄ tātū qs
puniat p̄ pctō dimisso, sic p̄
n̄ dimisso, q̄r pena etha, et sic
n̄ viðr ī aliq̄ pfuisse p̄tritio et
p̄fessio, Rñdet Pe, q̄ lic̄ tā
tū puniat extēsiue nōtū intēsi
ue, sic p̄ uno pctō ita diu qs p̄
mille, sed n̄tā acerbe, Si etiā
p̄tē pn̄ie fecit, s̄, in statu gr̄e, et
vn⁹ dies remālit p̄ illa die, et
nā luet penā si non penitet, ca
men nō tā acerbe ac si nunq̄
p̄trit⁹ nec p̄fessus esset, nec in
aliq̄ satissfecisset, als peccatū
rediret, Hec Pe,

Remediū tuti⁹ siue īsiliuz
dandū penitenti qualiter p̄fi
cere debeat penitentiam sibi
īnūctam, et q̄ pn̄ia debeat si
bi dari securior,

Ota tñ q̄ duz qs facit
n̄ pn̄iam sibi īnūctam si
labat ī mortale, q̄uis
bonū sit q̄ citi⁹ cōfiteri, tñ cū
p̄ solā p̄tritōz pctō dimittat
et gr̄a restituat q̄cito ip̄e cōte
rit, etiā anteq̄ confiteat p̄ses
quēdo dictam pn̄iam, etiam
si sit talis pn̄ia q̄ nō relquat
effectū post se in foro dei reas
liter satissfacit, q̄r ī statu gr̄e
est vn̄ in nullo tenet iterare,

Tertia pars libri primi.

Ad tollendū autē omne dubiū
tutus videt & p̄fessor et si dat
pnias diutinas det pnias ut
iciuniorū, elemosynarū, pere
grinationū, et hmōi, put req̄
rūt pctā, nō tñ iniungat diuti
nas pnias orationū, et p̄cipue
bis de q̄b̄ potest dubitari d̄
reciduo:

De celatiōe cōfessiōis, et d̄
pnia sacerdotis cōfessionem
reuelantis. S. viii.

Ostat tho:

n mas in. iiii, dis. xxij, q̄
audiēs p̄fessiōz tenet
celare audita in ipa, q̄ in sa
cramētis id qd̄ gerit exterius
est signū ei⁹ qd̄ gerit interi⁹.
vñ sicut de⁹ hoī p̄fitenti tegit
pctm̄ iteri⁹, ita et sacerdos d̄
celare exteri⁹, vñ tanq̄ viola
tor est sacramēti reuelator cō
fessiōis. Est et alia rō, q̄ sc̄ p
h hoīes magis trahūt ad cō
fessiōz et simplici⁹ p̄fitent, vñ
et si ex h̄ aliqd̄ piculū futurū
imineret, et h̄ solū sc̄iret p̄ cō
fessiōz, vt d̄ heretico q̄ corrū
pit fideles vel de m̄simonio
illicito, qd̄ aliqd̄ volūt p̄here,
vel d̄ pditlōe ciuitat̄ fiēda, n̄
p̄t h̄ d̄ reuelari cōfessio ad
ipediendū malū, vt qdā dixi
rūt, s̄ falsuz ē. Debet autē mos
nere eos q̄ p̄fitet, vt obuiēt l̄

desistat, et p̄lato dicere q̄ vigi
let sup gregē suū et hmōi, sine
ylla reuelatōe, hec Tho. Qd̄
si iudex iqreret ab aliq̄ an scis
at aliqd̄ de illa materia p̄ p̄fes
sionem, vel per alium m̄duz
Dicit Buil, q̄ si non p̄t alio
mō declinare iniquū iudicez
pt r̄ndere, nihil inde scio, qd̄
subintelligif vt hō, vel etiam
nihil scio p̄ p̄fessionē, q̄ subi
telligif tibi reuelanduz. Sic
exponit illud Mat. xxiij, c.
De die illo et hora nemo scit,
nec fili⁹ hoīs, et subintelligif
reuelandū yobis, P̄t et hoc
variare hō, cū nō adducif in
testimoniuz nisi vt hō. Et iō
absq̄ lesiōe p̄scie pt iurare se
nescire id qd̄ scit tm̄ vt deus.
Sed neq̄ etiā fm̄ Pe, d̄ pal.
in. iiii, dist. xxj, p̄ lniam vel p̄
ceptū cuiuscūq̄ superioris faz
ctū etiā pape sub pena excois
catiōis n̄ licet reuelare cōfess
sionē, quia sigillū p̄fessiōis ē
de iure diuino, et de necessita
te sacramenti. Papa autē licet
aliqñ dispenset in p̄ceptis di
uinis vt i vot̄, q̄z redditio ē
de iure diuino, nō tñ pt dispē
sare in sacris. s. vt quis nō ba
ptizet vel p̄firmet vel n̄ p̄fite
atur. Et q̄ dictū ē celatiōz cō
fessiōis ēē d̄ necessitate sacra
menti non sic intelligif qn sic